
kollár ferenc
misztikus álmok

kollár ferenc
misztikus álmok

hatvan év – hatvan vers
1963–2023

Borító:
Urbán Gábor
A fekete lyukak kölcsönhatása
(olaj, 60 x 70 cm)

mondjátok el nekem
a 15 éves kollár ferenc éneke
1963

mondjátok el nekem

csonkasarkú cipőm már rég tönkrement
elnyűtt fekete nadrágom kifényesedett
egyetlen ingen mosástól szétfeslett
közben csak írom
borzadályból született
álomból felnyögő
verseim
és továbbra is csonkasarkú cipőm marad
vékony lábszáraimat kopott fekete nadrágba bújtatom
foltoshátú ingembe izzadok
miért van ez így
mondjátok el nekem

1963. december 3.

ülök és csend van

kint
késő délután gyűlölködő szürkület
bent
sárga halotti arc a neonfényben és csend van

kint
az akaratlanság avarába maszlag vegyül
bent
mozdulatlanságba merevedik a reális
élet és csend van

kint
az elszabadult fájdalom lomposan mászik tova
bent
késik az éjszaka kényszeredetten nevetsz és csend van

kint
az élet árulást a szenvedély falánkságot teremt
bent
békére gondolsz s révületeden át rozsdás kardok hullnak a porba és csend van

kint és bent
leszállt az éj és a vágyak ösvényén borzongás fut végig
és még mindig csönd van

bugyborékoló kandi szemmel pusztulnak el a légyfogó enyvén

vihar csókolt az éjjel
s mint bátor galamb repültem az égbe
mind messzebb távolodtam
a falat penészes kenyérét reszkető koldusoktól
a dohos pincékben lakó terhes anyáktól
a sima zöld gyepen golfozó fehérnadrágosoktól
egész az olthatatlan világosságig

vihar csókolt az éjjel s mint gyáva veréb zuhantam a föld felé
hol vadászok vártak puskavégre
és én bátran hullattam vérem
a bátor galamb vérét
aki megmenteni senkit sem tudott

vihar csókolt az éjjel
és én halálos kacajjal ajkamon
végképp a porba nyúltam
a falat penészes kenyérért reszkető koldusok
a dohos pincékben lakó terhes anyák közé
a vadászok és golfozók pedig
pezsgőt bontottak a márványfalú villa gyepén

szimfónia

a madarak énekelték meg
hogy engem a nők feszítenek fel

szívemnek a vér parancsol
álmaimban csak sikolyok muzsikálnak

arra vagyok ítélve hogy önnön képemet ne értsem
s majd zilált hullaként dobnak a szüzek folyójába

akácvirággal a kezemben üdvözlöm a tengert

kezeim meredten motoznak
kebleid keresem
mosolyogsz
ruhádat ledobod
pőrén fekszel
mutatod az asszonyi állat
csillagszerű üregét
kéred
feküdjünk meztelen
s adjam nyálam ízét ajkaidnak
te helyébe szüzességed adod

kifosztom az ég szépségeit

szököm a sírásóm elől
kit az örök éhség üldöz
maradék lélegzetével fut utánam
s én szököm a pusztaságba
a hétköznapi tetvek elől
de útitársamul
a szerelmet választom

reménytelenség

kutyák támadtak meg
húsomat tépik
nyilalló fájdalom helyett
édes gyönyört érzek
álmaimban szép gazdag és boldog vagyok
ilyenkor örülök
de az ébredés csalódást szül
maradék rongyaimmal betömöm szám
fuldoklom
s elzárom magam a megmentőim elől

álmodozás

parancsolom az árnyékomnak
hogy menjen odébb
utána behunyom a szemem
bensőmbe lesem
s figyelem a meghaló félelem kifeszített sikolyát

áhítat

vándorutaim során
egyik csillogó üveghegy csúcsán
felsértettem a talpán
de diadalom jeléül majd integetek a csúcsról

örökre megfosztva
a cukrozott kompóttól
17 éves költőcske versikéi
1965

kedvesem

lába szagát szimatolom
s átkozom magam
mert megengedtem
hogy levesse a cipőjét

lejegyezve egy kábult villamosban

a holnap meghalók
siratják a mát
s te ki ma nemi betegséget kaptál
holnap átkozod a tegnapot

idill

mély késszúrás
s meghalsz
simán rendben
elvtársak
még ma temessük el
mert melegek az éjszakák
s félő hogy a hulla
holnapra már
büdös lesz

kommunizmus

a szennyes dolgok előtt
behunyom szemem
a büdösek előtt
pedig orromat fogom be

kurvák

járnak kéjelegve
csípőjüket riszálva
éjjelente állva várva
pénzt a kajára
majd mennek az ágyra
heves közönnyel
tetetve tűrni
részeg bakák
és nagyhasú öregurak
kényes faszát

barát

ó te epedő
kire nem jut más
csak egy lepedő
s úgy leng rajta
mint egy szemfedő

gubics feri fohásza a szűz lányokhoz

elhagytalak benneteket
hogy nemi beteg némberekkel
szakadt díványokon tanyázzak
majd dagadni és rothadni kezdtem

most visszasírom a régi
hangtalan csókos estéket
mikor elszaladtatok karjaim közül
s én kielégítetlen maradtam

ebéd után a belgrád étteremben

böfögnek
kiálló sárga fogaikat
körmükkel vájkálják
elégedetten az élettel
büdöseket finganak
emésztés közben

dús keblű nők illata
özönlik felém
duzzadt feneküket
csak fluszpapírral törlik
s üvöltenek gyönyörükben
ha megkapják a hermelin bundát
majd titokban
nagy farkú katonákkal
elégíttetik ki magukat

tegnap még
a frissen kaszált fű
illatát szívtam szerelmesen
kínlódtam
egy csomó konzerven
három napig palicson
s most a kint zuhogó eső
elmossa emlékeim

az ajtó mellett ülő nő
befejezte az evést
izgató sustorgó hangot csinál ahogy
nejlonharisnyás combjait összedörzsöli
rám néz
olyan ez mint a vadkirálynő és a vadász tánca
csajkovszkij zenéjére

az eső még mindig zuhog
fekete kávét iszom
dijamant filtert szívok
papírszalvétám teleírtam
gondolataimat pedig visszalökdösöm
a semmittevés ketrecébe

elmélkedés cimbalomra

a sötétben gyengéden
hanyatt feküdtél
egy zsilettpengén
a vásznon
vérnyomokat hagyva

emlékszem
gyermekkorodban
leleményesen kikötöttek
köldökzsinórodnál fogva
az asztal lábához

azóta sem tudsz magadra találni
de már nem is segíthet senki
hisz elfelejtetted
hogyan szeretkeznek a mezei virágok

nyugat felé indultak

ösztönösen
nyugat felé indultak
nem mercédesszel
agyaruk közt
nehézszagú szivarral
nem is törvényszerűen
mert erkölcsi érzékeiket
rég elvesztették
hanem csak úgy
rútan
kitagadva a jólétből
örökre megfosztva
a cukrozott kompóttól
indultak el
nyugat felé
ők a leprások

emlék

lustán nyilt a pince nehéz faajtaja s feljöttem
a sziporkázó napsugarak összerántották a pupillámat
és rácsodálkoztam hogy a kakasnak nincs sarkantyúja
a légylepedő mögött a konyhában két asszony főzött

a hotel teraszán interjút készittek
az oszloptól a zsurit nem láttam
de azt mondták ő is ott van eljegyzését üli
anyám modta hogy én vagyok a hibás

hátrahúzódtam és rágni kezdtem a gyűrűt
lapos ezüst szalonnaborré rágtam
aztán ő hirtelen rosszul lett
félni kezdtem és egy okvetetlenkedő gyereket a mélybe dobtam

sejtettem hogy elborult az elméje
megindultam vele a havas korzón
útközben egy festő házaspárral találkoztunk
egy nagy fényreklámot cipeltek

a közelgő orvosnő mondta
hogy az öregebbikünkre elérkezett a halál
a szavak hallatán fájó rémület töltött el
őt pedig bevonszoltam a városházára

hosszas tárcsázással hívtam a mentőállomást
az orvos erősitgette hogy gyomorfekélye van
de én biztos voltam hogy ő megorült
és a telefonkagyló hirtelen üveggé változott

kifelé igyekezve remekbe formált
templomokat csodáltam meg
tornyokon ezer és ezer madár röpdösött
a harangok sértoen zúgtak

a mentősök megérkeztek őt egy padra fektették
odamentem és megfogtam a lábát hideg volt
a körömlakkom majd hozd ki a kórházba mondta
és becsukódott a szeme

nekrológ

torkomat gyertyaszag kaparta
nem értettem hogy frissen kefélt kalapjaikban
miért jöttek ide az emberek
miért kulcsolják össze kezüket
miért a vörös áhitatos tekintet
valaki vigasztalni próbált
de csak meredten bámultam a fal mintáit
s tudtam hogy most össze kell esnem

kerülöm a napos oldalt
egy 18 éves éhes költő versei
1966

nyomorból idézett szerelem

mint az ima hullottak rám vonásaid
azóta álmodom hogy hitvallóként hódolunk
lassan rájöttem nem jön fel a nap egy ember kedvéért
szomorúak kik éjjel halnak meg
a lélekgöngyölgetők is elnyúlnak egyszer

együtt megyünk kényelmes tájakon
hol tiszta az ég s drámát diadalt hord a szél

az éjjel mezei virágok illatát éreztem
félni kezdtem a jövőbe mutató újszülöttől
büntetsz hogy kerüljem a napos oldalt
őszinteségemért éjjel küldesz gombát szedni
de a farkasok engem már nem bántanak

októberi késő délután a fal tövében

szívem tájékát
illatod horzsolta fel
pillantásaim gyilkosan
reád kúsznak
legázolnak minden tornyot
ki nem mondott kérdéseimre
hallgatagon felelsz

mint katapult
melled lövöd belém
csordulásig megtölt
mélységesen kiürít
kérem
lődd utánam
a másikat is
hogy ismét szimmetrikus légy

hirtelen foszló fény
néma árnyat vetít
hátam mögött
vakon lüktet
a salétromos fal
örvénylő bársonyban
öntelt formájú
gyönyörű
bolhátlan női test

hátba szúrtan a sötétséget
nem vette észre senki
költészetem
rothadt betűit
hetilapok leközlik
s én a viszontlátás örömén
okádok
mint szárazföldi vigéc
először tengeren

gyógyíthatatlan költészet

gulyás jóska megunt már pöcegödörben állni
mert megismerte
a visszafelé pörgetett álmok édesanyját
és ezt a kávézaccba süllyedt világot

versei a halál fókuszai
verseiben pokolra ereszkedhetünk
fényre bukkanhatunk
örök ünnepre lelhetünk
versei vérző sebek
melyek további sebekre utalnak
versei akasztófák nyűtt kötéllel
verseiből századok fájdalma ömlik
versei a halál tekintetei
tömérdek gyökértől súlyosak
vértől bűzösek
égtől-földtől hazugságtól-igazságtól fáradtak
versei rohannak sírnak nevetnek őrjöngnek
iszapban-napsugárban
tetvekkel és selymek közt fürödnek
versei szakadékaiban százfejű szörnyetegek bújnak
verseiben szelíd nyugalommal vad dühvel
méregvirágok szirmait tépdesi
gyógynövényeket hint vérző sebekre
versei ópium szívás
s o s jelek
versei lángok melyek felhasadt ajkakról csapnak ki
verseiben megkeményedett embercsonkok
s anyaföld fekete rögei rejtőznek
versei elégtételért való kiáltás

jóska már megunta a romantikát
füst milánt és a barackpálinkát szereti
arcán végigsüvöltött a sirokkó
haja homlokára alácsorgó festmény
versei fürtökben a lelkemen csüngenek

szeretőim és ágyasaim

sarolták mandulák klarisszák
szylvák corák luluk
színésznőcskék pincérlányok
fodrászok manikűrösök

nem igazi kurtizánok
de ők is csak szexet cserélnek juttatásért
nem háremnőim ők
mert őrzésükre nincs enuchom

felettem hiába formálnak jogokat
én határozom meg a kapcsolat végét
közben tanítom őket
kultúrára meg hangszeren játszani

egyesekből színésznőt csinálok
másokat meg öltöztetek
hát ők az én szeretőim
a csillagszeműek pedig előlépve ágyasaim

a költő halála

szerelmes vagyok
egy kis vacakba
a fene a farkamba
ahogy közeledik
boci szemmel
kerek seggel
gatyámba élvezek
mint kamasz reggel

csoda a kivirulás
a poétaság a kacagás
vigyáznék a fényre
biztosítok erényre
mert félő
elillan bőre illata
félő ha egy pillanatra kiengedem
tovább áll a démon

még egyszer utoljára
konzerválom az álmot
a pinást a pikánst
a szívszaggató ébredést
mely felér egy vetéléssel
búsan megyek fogat mosni
a boltos a művész és a másik kettő
talán érzi ahogy haldoklik a költő

az istenség tökéletes háromszöge

mert szabad vagyok és választhatok
jó és rossz között
rossz csak ami kín és üröm
jó mind ami gyönyör és öröm

mert maga az Isten sem tud
bár hatalma végtelen és határtalan
olyan négyzetet teremteni
amelynek átlója oldalával összemérhető
de ez semmit le nem von abszolút tökéletességéből

mert a végtelen matematika
párhuzamba állítható Isten végtelenségével
mivel a matematika a végtelen
így az állandóság a mindenhatóság tükre
csak az ezeket a tulajdonságokat
egyedüliként egyesítő Istenből eredhet

mert a számok nem az emberi elme képződményei
a számok a szavaknál többet jelentenek
a számok mint univerzális dolgok
vagyis végtelenül és örökkévaló módon
mindig is léteztek és mindig is létezni fognak

mert Isten létezésének bizonyítéka
hogy absztrakcióim elvont gondolataim
Isten elméjében is léteznek
és én akit saját képmására teremtett
részt veszek az isteni gondolatokban

ránk zúduló döghalál
65 éves öreg költő versei
2014

a kezdet

Isten hosszú töprengése után
határozott új projectuma felől
több mint 13 milliárd év elmúlott
mióta megteremtette a világegyetemet

már a földet is benépesítette
növényekkel és állatokkal
itt volt az ideje saját képére embert formálni
megteremtette Ádámot és Lilitet

a paradicsomi élet első vitája volt
hogy szeretkezés közben Lilit nem akart alul lenni
Ádám pedig pláne
hisz ő mégis a tekintély mintaképe

a makacs Lilit elhagyta Ádámot
sivatagba ment kalandot keresni
Isten három Angyalt küldött utána
hogy csábítsák vissza Ádámhoz

Lilit nem engedelmeskedett
inkább több ezerszer
keverék lényekkel párosodott
és sok kimérát ellett

ezt a curvumságot az angyalok megbosszulták
Lilit elfajzott gyermekeit mind megölték
hisz az Édenből megszökött
Isten akaratának ellenszegült

Isten észlelte hogy a projectumon javítani kell
mivel Lilit teremtésénél hiba csúszott
bukott Sámuel nyála keveredett az alapanyagban
lett fekete hajú némber

Ádám nagyon hozzászokott a nőstényhez
ezért rinyált Istennek
hogy ha már nem tudja visszahozni Lilitet
akkor adjon neki egy másik nőt

Isten hogy az előző hibát ne ismételje meg
Ádám következő nőtársát
Ádám oldalbordájából teremtette
így lett Éva Ádám részeként

az Angyalok beszámoltak arról is
hogy Lilit titokban az Édenbe visszajárt
megleste Ádámot új párjával
szerelmeskedés közben

mivel ő is vágyott az igaz szerelemre
ezért bosszút forralt
Kígyó képében jelent meg
almát adott Évának a Tudás Fájáról

így fosztott meg bennünket is
az örök élettől és a cukrozott kompóttól
de ő halhatatlan maradt
és ránk zúdította a döghalált

ádám első éneke

én Lilitem
szülinapi ajándék voltál
marijuanám lettél
először egy kocsmában szeretkeztünk
aztán magasan a toronyban
majd félúton megálló liftben
egy sarki boltban
és éjjeli villamoson

szemed csernobili sugárzás
arcod gödröcskéibe belefulladtam
melleid mint érett libamájat habzsoltam
feneked görögdinnye volt
csiklód íze ma is számban lebeg
és attilai zavart elmével várom
hogy beteljesüljön a szerelem

ádám második éneke

én Évám
madarak lánya vagy te
madarak szárnyán jársz te
sólyomként vigyázol rám
gyurgyalagként nézel rám
lepke voltál fecske lettél
rigóként énekeltél

óvatosan közeledtél
gyorsan elrepültél
messzi útról vissza jöttél
fészket rakni segítettél
pihe tollaiddal arcomhoz értél
sárga csőröddel szívemhez értél

a felfedezés

nincs most nincs múlt nincs jövő
az idő múlása nem egy folyamat
csak a hétköznapokat magyarázzuk így

a téridő hurkok finom szövedékéből áll
és ha kellően mélyre merülünk
ebben a pókhálószerű szerkezetben
egyre kisebb szerepük lesz
az olyan szubjektív dolgoknak
mint az idő
ami végül teljesen el is tűnik

a dolgok nem vannak
hanem történnek
sőt történésekből állnak
a valóság inkább hasonlít egy csókhoz
mint egy macskához
de ebből a szempontból a macska
vagy egy kő is ugyanolyan esemény
mint bármi más
nem egy önmagában előkerülő létező

ahonnan a dolgok a keletkezésüket veszik
oda is kell hogy elmúljanak
a szükségszerűség szerint
jóvátételt kell ugyanis fizetniük
és meg kell ítéltetniük
az igazságtalanságuk miatt
az idő rendje szerint

a vég

hirtelen fájdalom
utána erős félelem
300 vérnyomás 200 pulzus
egyre rosszabbul vagy
mi lesz ha meghalsz

már nem kommunikálsz
de hallod az aggódókat
az elméd lefuttat egy filmet
látni véled a zöld mezőt
kapaszkodnál a fájdalomba
mert az még bizonyíték az ittlétre
még érzékeled hogy kapkodnak körülötted
de van aki már lemond rólad

távolinak tűnik az ekg műszer sipító hangja
a benned lévő lélek sem tudja mi a teendő
várja hogy esetleg újraéledjen a test
vakon keresi őrangyalát
de a még élő sejtekben felsejlik
a búcsú nélküli távozás fájdalma

psziché elhagyja a testet
felemelkedve körülnéz
aztán elindul keresni az átjárót
amely a múlt által determinált
jövő egyirányúságával jellemezhető univerzumból
átvezet olyan párhuzamos valóságba
ahol nincs efféle meghatározás
hadész érkezik egy interdimenzionális mentőcsónakkal
és nyolc milliárd fényévet evez az új dimenzióig

itt más tér-szerkezet uralkodik
nem földi az érzékelés
emlékezés képzelet gondolkodás értelem akarat
ahogy átlépted a tér-határt
törlődik minden emléked
nem sejlik többé édesanyád arca
az ég kéksége a szerelem szépsége
az áldozás öröme a düh keserűsége a félelem reszketése
itt vár rád az örök élet

a remény

a Nagy Ozirisz élők és holtak ura
az elhunytak könyörületes bírája
az örök élet és a feltámadás záloga
áll a fehér lyuk horizontján

a fekete lyuk a lélek túlvilági átjárója
a fehér lyuk a feltámadás kapuja
ez a téridő-csatorna biztosítja
a lelkek körforgását

a fehér lyuk régiójában
kvantumjelenségek dominálnak
mert amikor a fehér lyuk berobban a múltba
a lelkek előbukkannak az eseményhorizont mögül

az én Isten nem a halottak Istene
hanem az élőké
tehát a meghaltak is élnek
és reménykednek a feltámadásban

a halál számomra csak egy hosszú alvás
álmaiban újra élhetem a szépséget és a fájdalmat
s reménykedem hogy a feltámadás után
kiérdemeljük Lilit miatt elvesztett halhatatlanságot

vallomás a szerelemről

te tudtad
hogy az a szerelem
amikor egy idősebb férfi tanítja a fiatalabb nőt
kulturálisan és szexuálisan

te tudtad
hogy a szerelem
szépek és a nemesek elcsábítója
bátor merész határozott rettenetes vadász
aki mindig készen áll új és új fortélyok kieszelésére
kíváncsi mindenre
sok kelepcét rejt
egész életében hajlamos filozofálni
és rettenetes csaló

te tudtad
hogy a szerelem néha nem szép
és nem kifinomult dolog
hanem mezítláb ruhátlanul kóborol

te tudtad
hogy a szerelem az embert újra és újra
az igazi lét birodalmába vezeti

te tudtad
hogy a szerelem az aki szeret
és nem az akit szeretnek
szépségre pedig csak annak van szüksége akit szeretnek
nem pedig annak aki szerelmes lesz
és minthogy a szép azonosítható a jóval
aki a szépet akarja
akarja a jót is
és csak akkor lesz boldog
ha ezt megtalálta

te tudtad
hogy a nőm iránt érzett hálám
a szerelem legintenzívebb fokozata
és ez az érzékelés által okozott élvezet felülmúlja az élvezetet

te tudtad
hogy az én szerelmemnek nincs története
de ehhez is bátorság kell

az én helyem a végtelenben

születésem pillanata egy gravitációs szingularitás volt
érzékeltem hogy akkor körülöttem a világ sűrűsége
és a téridő görbülete paradox módon végtelen

aztán földi életem végén
egy újabb szingularitás alakul ki
és kialakítja a téridő végtelen görbületét
az eseményhorizontot elérve
már nem találom a telefonomat
pedig valamit még mondani szeretnék nektek

a gravitációs időtágulás pedig azt eredményezi
hogy ti földiek úgy látjátok
hogy tulajdonképpen soha nem haladok át az eseményhorizonton

vagyis az a pillanat amikor áthaladnék rajta
mindig a jövőben marad
és sosem kerül át a múltba

de én a saját időmben
véges idő alatt érem el az eseményhorizontot
és egy másik dimenzióba érkezem

az angyalok lázadása

a kimondhatatlan Isten egyszülött fiának
kezdettől fogva és a századok előtt anyát választott és rendelt
hogy a Fiú testet öltve az idők boldog teljességében tőle megszülessék
és őt az összes teremtményekhez képest annyira megajándékozta szeretetével
hogy egyedül benne lelte a saját akaratához legközelebb álló tetszését
jobban szerette Fiát mint az összes Angyali Szellemet
csodálatosan elhalmozta őt mindenféle égi kegyelmi ajándék bőségével

Fia a bűn minden szennyétől mindig teljesen mentesen
teljes valójában szépen és tökéletesen
az ártatlanság és a szentség teljességének olyan példáját nyújtotta
amelynél nagyobb az Isten alatti világban elképzelhetetlen
és amelyet Istenen kívül senki gondolataiban felfogni nem tud

ez időtől minden síkon állandó harc folyik
az első sík a mennyben az angyalok és angyalok között
a második sík a földön az emberek és az angyalok között
a harmadik ismét az égi szférában a démonok és az angyalok között
a negyedik pedig a földön az emberek és a gonosz démonok közt

Lucifer és seregei azért küzdenek hogy megdöntsék Isten hatalmát
és új világot teremtsenek káoszból és szenvedésből
küzdenek azért hogy minket embereket
pontosabban a lelkünket megkaparinthassák

a jó angyalok harcának fő oka az irigység
mert Isten jobban szereti az embereket
mint első és tökéletes teremtményeit az angyalokat
mondják hogy kezdetben csak mi voltunk és ő
aztán megteremtette az embert
a mi életünket szolgálásra szánta
imádásra hajlongásra hátvakarásra az ő csodálatára

többet adott az embereknek mint nekünk valaha
az embereknek adta a választás szabadságát
az egyik elfogadja az Istent ha akarja a másik meg tagadja
panaszolják az angyalok hogy amióta itt lenn vannak
egyfolytában érzik a mindenható hiányát
ha nekünk is lett volna szabad akaratunk
legyőzzük a fájdalmat mint az emberek
de mi csak szolgák vagyunk

az ember pedig bemocskolt mindent amivel ő megáldotta
megkapta a paradicsomot nem kellett neki
megkapta ezt a bolygót tönkretette
és mégis őket kedveli minden teremtménye közül a legjobban
pedig vannak akik még létezését is vitatják
de mindezek ellenére ő mégis végtelenül türelmes az emberrel

ima a szerelemért
71 éves magányos költő versei
2020

fohász

hinni az örök életben
hinni a túlvilági létben
Istenem ehhez erős hit kell
adj nekem erőt

testem és lelkem
ragaszkodik a Földi léthez
Istenem mily gyönge és esendő vagyok
adj nekem hitet

tizenhétezer-nyolcszáznyolcvanöt napot
ölelkezett lelkünk
Istenem ne szakíts szét bennünket
adj nekünk még életet

tudom minden nap ajándék
amit vele tölthetek
Istenem könyörülj rajtunk
adjál minél hosszabb napokat

ima a szerelmemért

csak akkor ismerheted meg az igaz szerelmet
mikor kedvesed haldoklik öledben
akkor tudatosul mily nagy öröm a levegővétel
és az összeforrt lelkek ölelkezése

ó Istenem most már világos
bűneimért veszed el tőlem az imádott lényt
fájdalmait nekem szánod
vezeklés órája ez

számomra ő a szűzanya
a szerető a megmentő az éltető
lelkem benne lakik
hisz engem maradékából teremtettél

sugarai növényt és állatot éltetnek
ó Istenem hozzád fohászkodom
adj neki szép emlékeket
Védőangyalunk lehessen örökké

kinek sírhatom el bánatomat ki simogatja arcomat

a fájdalom enyhítésére gyertyát gyújtok
ágyadra vasalt hálóinget teszek
reggel teát viszek keksszel
édesem csak ne menj el

egész életre vállalom fürdetésedet
tested krémezését hajad fésülését
kezed simogatását arcod babusgatását
édesem csak maradj mellettem

kedvenc cukrászdánkba mentem
törzsasztalunkhoz ültem
kávét sütit rendeltem neked is édesem
de nélküled ízetlen a kávé

szégyellem hogy élek
vagy talán ez a büntetésem
jövök köntöst hozok rád
megfogom kezed édesem
a mennyországba én vezetlek be

kedvesem aki földi angyalból égi angyallá lett

fotókat nézegetek régieket és tavalyiakat
újból érzem hogy egy csoda vagy
Te vagy az én Csodám

este ágyadnál mesélem el napomat
várom hogy jelet adsz
Te vagy az én Erőm

imakönyved szemüveged párnádra tettem
harminc gyertyát gyújtottam
Te vagy az én Fényem

minden zugból minden fiókból
kezed nyomát érzem
Te vagy az én Szerelmem

földi angyalom voltál nékem
lelkeddel óvtál de most már
Te vagy az én égi Angyalom

leltár

édesem mi maradt utánad
egy kis ládányi porocska

édesem mi maradt utánad
egy szekrénnyi ruha
egy fióknyi harisnya
pár karóra kis ékszer

édesem mi maradt utánad
egy fogkrém egy kefe
egy borítéknyi apró emlék
egy jegyzet milánról

édesem mi maradt utánad
itt maradt a telefon
március 13-án 13 órakor hívtál utoljára
feltöltöm hátha hívni fogsz

édesem mi maradt utánad
nekem minden fáj ami maradt
itt maradtam én is
de értelme már nincs

karácsonyi ajándék

én továbbra is érzem
az elvesztett drága személyt
mert az én intuícióim
a téridőből erednek

abból a téridőből
mely számtalan teret és időt hoz létre
ahol spontán mód kvantum mezők
fejezik ki potencialitásukat

ebben a potenciálban megjelennek
az energia-kvanták
vagyis energia és fény
váltakozó formában

a tér kvantum-fluktuációjában
megjelennek az elemi részecskék információja
ezek különböző kombinációkban összeállva
anyagot képeznek

amennyiben egy fotont kettéválasztunk
egymástól nagy távolságra visszük őket
és ha az egyik felet stimuláljuk
akkor a másik félen is ugyanolyan hatás jelentkezik
kvantum összefonódás szerint
bármely térben vagy időben
is jelenik meg az információ
azt az én tudatom érzékelni képes

Kedvesem halála után mindennap könyörögtem Szűz Máriához
hogy vezesse be az én Kedvesemet a Mennyországba
egy évvel a halála után jött az üzenet
hogy megérkezett a Mennyországba

utána azért imádkoztam hogy jobb ember lehessek
erős hitet kértem az én Uramtól
két évre rá jött az üzenet
hogy halálom után találkozhatok az én Erzsikémmel

ez jelenti számomra az erős hitet
köszönöm Istenem hogy fogod a kezem
és meghallgatod imáimat
hiszek benned Uram

és hiszek abban is hogy találkozni fogok
az én Kedvesemmel
ez az én erős hitem
köszönöm Uram

utószó

mosott ruhát verdes a tavaszi szél
a borostyánba visszatértek a kerti madarak
egy csokor nárciszt vettem a piacon

Kedvesem teste gyűrötté vált
lassan kifogott rajta a rák
utálom a természet körforgását

kedvenc fekete rigói
szívszorító dallal
búcsúznak tőle

a titkos szerető
74 éves beteg költő utolsó versei
2023

emlékszel e még rám

emlékszel e még édesapád biztonságot adó kézfogására
emlékszel e még a gyermekkori ízekre
emlékszel e még az első könnyeidre
emlékszel e még az első szerelemre

emlékszel e még csatáidra
emlékszel e még győzedelmeidre
emlékszel e még terveidre
emlészel e még vágyaidra

emlékszel e még elvesztésükre
van e aki most édesapád helyett fogja a kezed
van akivel felidézed a szerelmet
van e aki letörli könnyeidet

mondd akarsz e játszótársam lenni
mondd akarod e szívedet szoktatni a csendhez
akarod e hogy valaki verődve földön és égbolton
őrjöngve kiáltsa hogy szeretlek te édes eperke

a kezed

akkor még nem volt semmi az ég is lecsorgott
egy elhagyott kútból másztam elő
hangok után füleltem a sötétben
a kezed kerestem
a kezed amibe a szerelem szaloncukrát rejthetem

rájöttem hogy a mennyország nem az a hely
hol mosolygós angyalok szárnyai susognak a csendben
a mennyországba érve a szív is elfárad
már nem sír az üdvösségért
csak figyeli a szeretet utolsó sóhaját

születésnapomra

most sok antikrisztus támadt ránk
a földre az országra a népekre és rám
nem az RQ36 kisbolygó csapódott be
hanem egy üveg penészes szilvalekvár

megmagyarázhatatlan hogy miért vágyok a szerelemre
hogy mindent háttérbe szorít ez az érzés
nélküled az életem értelme veszik el
és helyedet belső ürességg veszi át

gyermeki szorongó kötődéssel kapcsolódok hozzád
ezt az érzést semmilyen
pszihószakember nem tudja semlegesíteni
mert csak te vagy nekem és a Jóisten

az előző a mostani és az eljövendő életünk

megéri e szerelmünk a harmadik évfordulót
szeretnénk e továbbra is egy ágyban ébredni
vagy valaki más fog ráhangolódni bordáidra
a piacon talán más fogja a kezed
és már fel sem merül benned a közös amalti
csak várod hogy eltűnjek egy elágazásnál

a mi kettőnk élete az előzőek és az eljövendők is
egy végtelen összefonódásban létezik
mindketten tudjuk hogy a valóságot igazából
a matematika nyelvén lehet leírni
mert amit az érzékszerveinkkel érzékelünk
az ennek csak halvány tökéletlen mása

én tudom hogy érzelmeim hátterében
egyértelműen neurokémiai okok húzódnak
de szeretlek amíg csak a szerveim
komplex működése végleg le nem áll
a halálom után pedig Isten gondoskodik
hogy érzéseim megmaradjanak
mert a halál nem a szerelmem lezárója
hanem annak folytatásába való átmenet

mert abban a pillanatban amikor
szervezetem alacsony szervezettségi állapota felborul
beáll a termodinamikailag sokkal magasabb
valószínűség rendezetlenségi állapot a biológiai halál
itt marad a rendkívül alacsony entrópiájú testem
melyből a nagy információtartalmú objektum
entrópiáját fenntartani hivatott rendszerek kiesnek
és elindul a lebomlás folyamata

de halhatatlan szerelmes lelkem fehér lovon lovagolva
az eget és a földet összekötő tejúton távozik a túlvilágba
majd megérkezem a már misztikus álmaimból ismert dzsannába
és helyet készítek szerelmemnek hogy a visszanyert paradicsomban
mindketten elnyerjük jutalmunkat az örök szerelmet

szombati vers

hogyha versem így kezdem én
meglepetés e költemény
rájöhettek hogy magamat ezzel meglepem
bár nincsen hozzá szegletem

megint elmúlt egy év
megint íródik költemény
verselni tán szabad
hiszen működik még az agy

életem kezd most új szakaszt
bár már megéltem sok tavaszt
ami most jön új fejlemény
hetvennégy éves lettem én

csupán hetvennégy lettem én
ezért él bennem a remény
pedig nem állíthatja senki azt
hogy nem hallott tőlem sok panaszt

ez a nap szóljon most rólam
hetvennégy még sosem vótam
s arra kérem jó Istenem,
egészséget adjon nekem

ha mást is adna örülnék
kellene néhány őrültség
remélem te is benne vagy
legyél velem boldogabb

az én titkos szeretőm

az én drágámnak lett is volna szeretője minden ujjára
de ő mégis engem választott
édes kis szeretőm de szeretlek

néha cicázott velem néha megvadult
néha puszit lehelt néha megerőszakolt
édes kis szeretőm de szeretlek

buja volt mint az amazonas
de ha kellett lelket gyógyító forrásocska
édes kis szeretőm de szeretlek

aztán csak belém csapott mint a villám
roncsolt boncolt újjáélesztett
édes kis szeretőm de szeretlek

ohhh most mi lesz

ősidők óta ezt az érzést kerestem
ohhh most mi lesz

most amikor a számban lévő falat is feléd irányul
ohhh most mi lesz

fantáziámban hibátlan fényességgel
ohhh most mi lesz

a vágy vezérelt villamosunkkal
ohhh most mi lesz

bal karoddal
ohhh most mi lesz

levitáló lelkünkkel
ohhh most mi lesz

elvesztett személyiségemmel
ohhh most mi lesz

szerinted a soha ki nem próbált lehet az igazi
ohhh most mi lesz

ébresztesz hogy lovagom ez csak egy álom volt
ohhh most mi lesz

pedig én már csiszolgattam ezt az álomképet
ohhh most mi lesz

a szög fontossága

szeretem a gerincoszlopod
és a feneked vonala által
bezárt 135 fokos szöget
imádom a csípőd a feneked
és a combtájékon tárolt zsírkészletet
oda vagyok homokóra szerű sziluettedért
habzsolom a zöld alma ízű puncidat
érzem illatod peteérésed időszakában
melleid pedig szopásra buzdítanak
megőrjít hajad feromon szállító funkciói
és bolondulok kislányos vállaidért

puncióda

júlia puncija kis masszív
olyan mint egy vagány proletár
nem giccses hanem szolíd
szeretni való puha jószág

júlia puncija péniszről álmodozik
szereti a verést és a kényeztetést
reggelente ötször élvez
kart simogat este délben

várakozás az isteni részecskére

2022. június 22-én este érzékeltem a testedből áradó fényt
először aurának véltem de utána tisztán láttam angyali szárnyait
minden szervem elektromos sugárzást regisztrált

szemeidet infravörösnek
vállaidat ultraibolyában láttam
fényed fotonjai rám áromlottak
bőröd ízével telítődött a szám

lelkem a kezdetektől rád várt
imádkoztam hogy álmom valósággá váljon
és amikor legnagyobb szükségem volt rá
isten akkor ajándékozott meg a felismeréssel

2024. augusztus 20-án este tanítottalak hogy 380-780 nanométer
hullámhosszon érzékellek
energiát közvketítesz önzetlenül
gyógyítasz szeretettel

én meg csak kötődök
mert minden tárgyról a te fényességed verődik vissza
299793 km/s sebességgel
martad bele sejtjeimbe az érzést

kvantumelméletemben nem vagy beilleszthető
mert szemtelenül nő vagy
fényed ellenállásba ütközve lassul
bennem ide oda verődik elnyelődik

energiádtól elélvezek
általad kiváltott hullámok a párhuzamos világba repítenek
ahol álmomban téged ölellek
örökké fényben fürödve

útban a végtelen felé

a filozófusok mondják hogy a halál
az én szaros földi életemben is
elkerülhetetlenül bekövetkezik

állítják azt is hogy az én halálom
biológiai értelemben csak
az én földi porhüvelyem elpusztulása
ami után az majd passzívan
vesz részt az ökoszisztémában

már most is magasról köpök
arra földi struktúrára
ahol én nem élvezhetem annak hozamát
nem ehetek házi kolbászt
nem érezhetem a szilvapálinka zamatát

a halál a test és minden olyan tulajdonság
levetését és hátrahagyását jelenti
mely a földi élethez kapcsolódott
tehát nincs több
mindent kárpótló szerelem
és minden fontos földi tárgyad
elérhetetlenné válik
hát nekem ez a legszörnyűbb lemondás
mindenről ami számomra a valódi létet jelenti

ki garantálja hogy egy párhuzamos dimenzióban
léteznek e természetes struktúrák
emlékeim ujra élednek e
ha egy szúrós gyapjúsálat tekerek nyakamra

kérdezlek én hogy pontosan mikor ér véget az élet
lehet hogy az én életem már ma véget is ért
csak még ebben a dimenzióban kóválygok

de tudom hogy mielőtt urnába raktok
az agyam újra lejátszhatja a legszebb pillanatokat
amelyeket életemben átéltem

tudom hogy ami az agyamban megszületik
minden látomásom minden kitaláció́m
egy másik dimenzióban létezik

tudom hogy egy párhuzamos világban
létezik egy jobb másolatom
csak azzal én sohasem találkozom

tudom hogy egy távoli dimenzióban
én okos és boldog vagyok
apám nem hal meg szerelmem nem hagy el

tudom hogy az örökkévaló egyenlő a végtelennel
és a szuperhúrok világában eperke vár rám
én pedig bizonyítani fogom azt ami nincs is

tartalomjegyzék

mondjátok el nekem a 15 éves kollár ferenc éneke 1963.....5.
mondjátok el nekem.....7.
ülök és csend van.....8.
bugyborékoló kandi szemmel pusztulnak el a légyfogó enyvén.....9.
akácvirággal a kezemben üdvözlöm a tengert.....11.
kifosztom az ég szépségeit.....12.
reménytelenség.....13.
álmodozás.....14.
áhítat.....15.

örökre megfosztva a cukrozott kompóttól 17 éves költőcske versikéi 1965.....17.
kedvesem.....19.
lejegyezve egy kábult villamosban.....20.
idill.....21.
kommunizmus.....22.
kurvák.....23.
barát.....24.
gubics feri fohásza a szűz lányokhoz.....25.
ebéd után a belgrád étteremben.....26.
elmélkedés cimbalomra.....27.
nyugat felé indultak.....28.
emlék.....29.

kerülöm a napos oldalt egy 18 éves éhes költő versei 1966.....31.
nyomorból idézett szerelem.....33.
októberi késő délután a fal tövében.....34.
gyógyíthatatlan költészet.....35.
szeretőim és ágyasaim.....36.
a költő halála.....37.
az istenség tökéletes háromszöge.....38.

ránk zúduló döghalál 65 éves öreg költő versei 2014.....39.
a kezdet.....41.
ádám első éneke.....43.
ádám második éneke.....44.
a felfedezés.....45.
a vég.....46.
a remény.....47.
vallomás a szerelemről.....48.
az én helyem a végtelenben.....49.
az angyalok lázadása.....50.

ima a szerelemért 71 éves magányos költő versei 2020 .....53.
fohász .....55.
ima a szerelmemért .....56.
kinek sírhatom el bánatomat ki simogatja arcomat .....57.
kedvesem aki földi angyalból égi angyallá lett .....58.
leltár .....59.
karácsonyi ajándék .....60.

a titkos szerető 74 éves beteg költő utolsó versei 2023 .....63.
emlékszel e még rám .....65.
a kezed .....66.
születésnapomra .....67.
az előző a mostani és az eljövendő életünk .....68.
szombati vers .....69.
az én titkos szeretőm.....70.
ohhh most mi lesz.....71.
a szög fontossága.....72.
puncióda.....73.
várakozás az isteni részecskére.....74.
útban a végtelen felé.....75.

Kollár Ferenc

Misztikus álmok

Magyar Kultúra Emlékívek

ISBN nyomdai:
978-615-5746-51-2

ISBN mek:
978-615-5746-52-9

A Kollár-vers nem teljesen Kollár Ferenc, hanem a költészet évezredes áramába kapcsolódó külön világ. Elmélyedés, elmélkedés, önfeltárulkozás, bujdosás – mindegyik, külön-külön és egyszerre. Kollár az ember helyzetérol ír a világban, a kezdetektől. Es, hogy milyen emberről? Hát saját magáról. Akiben a jó és a rossz harcol. Aki mégis a jót áhítja, hisz a jóságban. Mert a költészet maga is ünnep, teremtés – és nagyon emberi.

Kollár Ferenc, Juhász Gyula Művészeti Díjas költő 60 évvel ezelőtt – 1965. március 9-én – adta ki első verseskötetét. Azóta vagy 30 könyve jelent meg, valamint számos országos lapban és irodalmi folyóiratban publikált.

Magyar Kultúra Emlékjvek MKE